

ORGAN FOR NORGE-NEPAL FORENINGEN

NUMMER 3

OKTOBER 2007

MART BAKKE

Er Kathmandu fortapt? og Bronze Casting in Nepal

Du inviteres til medlemsmøtet i Norge-Nepal foreningen, torsdag 15. november kl. 18.30, Internasjonalt Kultursenter og Museum (IKM), Tøyenbekken 5.

INNHold

Norge-Nepal foreningens styre	3
Medlemsmøte torsdag 15. november: <i>My Works and Bronze Casting in Nepal og Er Kathmandu fortapt?</i>	4
Beer out of an Egg!	6
Landsbruksskole i Nepal?	7
What is Going on - as seen from Norway: The revolt of the aristocrats ..	8
Informasjon om Nepal fra Danmark	9
Roman om valgkamp i Nepal	10
Peace hiccup	12
Litteratur om politikk i Nepal.....	14
Journalistutdannelse i Nepal	15

I Hamro Patrika nr. 2, 2007 varslet vi at det ville være siste nummer i papirversjon. Dessverre fungerer fortsatt ikke Norge-Nepal foreningens hjemmeside godt nok, og vi har derfor utsatt HP i elektronisk utgave.

Vi søker datakyndig hjelp til forbedring av hjemmesiden vår. Har du lyst til å hjelpe oss, send en mail til Manohar: drmanoharpradhan@gmail.com

Redaksjon: Marit Bakke
Layout: Manohar Pradhan

Norge-Nepal Foreningens logo: Stein Fossum
Forsidetegningen: Sigmund Setreng

NORGE- NEPAL FORENINGENS STYRE

Dag Norling

Leder

John Colletts allé 46

0852 Oslo

Tel: 22 46 98 39 (p), 23 35 44 72 (j)

e-mail: dag.norling@chello.no

eller: dn@4b.no

Stian Skaalbones

Nestleder

Vogtsgt. 42

0474 Oslo

Tel: 48 00 61 97

e-mail:

stian.skaalbones@gmail.com

Marit Bakke

Redaktør HP

Konglefare 23 A

1359 Eiksmarka

Tel: 67 14 17 47/958 29 953

e-mail: marit.bakke@infomedia.uib.no

Trude Berget

Utstyrsansvarlig

Kurveien 39

0495 Oslo

Tel: 22 15 63 68

e-mail: trude.berget@broadpark.no

Nayan Malla

Kasserer

Maridalsveien 6 A

0178 Oslo

Tel: 908 06 595

e-mail: nayanmalla@hotmail.com

Manohar Pradhan

Webansvarlig

Grefsenveien 44

0485 Oslo

Tel: 22 713991/478 275 39

e-mail: drmanoharpradhan@gmail.com

PERSONER MED VERV UTENFOR STYRET

Roy Friis

Revisor

Peiskrokveien 8

1482 Nittedal

Tel: 67 07 69 08

Kirsten Ingeborg Greiner

Valgkomite

Blakstadlia 28

1386 Asker

Tel: 66 90 02 03/

41 31 81 47

Hem Gurung

Valgkomite

Kjartan Veldesvei 11

1450 Nesoddtangen

Tel: 66 91 01 08/

992 77 049

Hamro Patrika er Norge-Nepal foreningens medlemsavis som utkommer fire- fem ganger i året. Forespørsler angående avisen, foreningen og Nepal kan rettes til styremedlemmene.

Medlemsmøte i Norge-Nepal foreningen

My Works and Bronze Casting in Nepal

av Pramila Giri

Er Kathmandu fortapt?

Skjer utviklingen på bekostning av kulturell kontinuitet og et sosialt inkluderende samfunn?

av Hans C. Bjønness

Pramila Giri vil vise sin kunst og Hans Bjønness skal snakke om byutviklingens konsekvenser i en Powerpoint presentasjon. Møtet begynner kl. 18.30 i Internasjonalt Kultursenter og Museum (IKM), Tøyenbekken 5 på Grønland.

Pramila Giri er en meget veletablert billedhogger og maler i Nepal og i Norge. Hun har hatt utstillinger ”one person shows” i City Hall og i Patan Museet i Nepal; i Delhi ved Art Heritage, i New York City, ved en stor mønstring ved Henie – Onstad kunstsenteret på Høvikodden, i Trondheims kunstforening og i Nidarosdomen. Hun fikk Sør-Trøndelag Fylkes Kunstnerstipend for 2006, og har laget en utstilling med sammenligning av støpeteknikk av bronse i Nepal og i Norge.

Hans Bjønness er professor ved NTNU i Trondheim. Der har han blant annet i mange år ledet et internasjonalt MA og PhD program i Urban Ecological Planning. Bjønness har især vært opptatt av hvordan planleggingsprosesser kan mobilisere lokale ressurser og fremme sosial bevisstgjøring. Hvert internasjonale kull har oppholdt seg to måneder i Nepal for å gjøre feltstudier om byutvikling og byplanlegging. Bjønness kjenner derfor Nepal godt og han har et særdeles godt grunnlag for å snakke om Kathmandus fortid, nåtid og framtid. Hans Bjønnes har i mange år arbeidet med by og bygnings-bevaring i Kathmandu-dalen, blant annet for UNESCO. Spørsmålet er hvor ”terskelen” for bevaring går. Den gamle bystrukturen med veier (”gallies”) og gårdsplasser (”chowks”) og sammenhenger med buddistiske bahal-er og bahil-er holder på å forsvinne til fordel for ny bystruktur med storsentere. Dette er en irreversibel prosess.

MARIT BAKKE

Også befolkningens sammensetting endres. Kathmandu blir mer og mer en by for leietakere. Kathmandu er i ferd med å få en ny identitet, eller kanskje som Amin Maalouf beskriver det: en flerkulturell identitet. Den muslimske befolkningen øker. Tidligere har den vært begrenset til Kasmiri Muslims i Indra Chowk og til slakterene og kongens hestefolk i nordre del av Thamel, og til skreddere. Bjønness spør også hvor Newari lavkastegrupper og andre hjemløse er blitt av etter “opprensingen” i Vishnumati Corridor i miljø-forbedringens navn, og rivingen av “sattals” hvor de hjemløse bodde i Pashupati-området.

Det er mye som har skjedd, som fortsatt skjer og det skjer fort. Alle endringene er ikke dokumentert, men det er viktig å peke på disse problemstillingene. Myndighetene som tar seg av bevaring i Nepal trekker seg tilbake til World Heritage Monument Sites i Kathmandu-dalen, og lager de mindre for å tilfredstille UNESCO's krav. Men dette er direkte mot hensikten med å bevare bysammenhengen og legge grunnlaget for kulturell kontinuitet og et inkluderende samfunn i en by med et utrolig mangfold og en 2000 årig historie.

Mangfoldet som bystrukturen dokumenterer kan gå tapt i løpet av et par tiår hvis dagens kommersialisering og utvikling fortsetter. Hvordan kan man få en bedre styring og veiledning av utviklingen og bevaringsarbeidet? “Mahanagar Palika”, “the metropolitan municipality” i Kathmandu fungerer meget dårlig grunnet manglende inntekter, vilje til delegasjon av ansvar fra sentrale myndigheter og et ikke fungerende lokalt demokrati. Og akkurat nå venter alle på nyvalg. Framtiden er fortsatt meget usikker – for flotte mennesker – som fortjener bedre ledere.

Beer out of an egg!

Have you ever seen beer pouring out of an egg? I have observed it while a witch doctor was treating a patient. Whatever may be the mechanism, such practices have made many Nepalese believers in God, including demigods and witchcraft. Therefore, it is quite usual to hear about an individual who had died of what was indeed a treatable disease, because the patient or the family members instead had depended on a witch doctor. It is also a usual practice to switch to a witch doctor when a desirable outcome is not achieved by the modern medicine. Most of the Nepalese believe that a person can be sick due to the disturbance of normal physiology of the body that can be cured by modern medicine. In addition, people also believe that the diseases caused by black magic can only be remedied by the witch doctors.

The 'bewitched' person can be 'cured' by different methods. The most common are witch doctors (*Jhakri* in Nepali) who claim to be taught by 'super natural beings' (*ban jhakri*, *ban* means forest) after being taken away for several years. In addition, there are several other practitioners claiming that demigods come into their body, so they have power to cure patients. The mode of treatment also differs. A *Jhakri* usually sacrifices a cock or a goat to cure a patient, while others chant mantras or strike with broom or sprinkle water on the patient. One can hear many stories in Nepal about how a person was cured by a *Jhakri*.

As an enthusiastic teenager, I happened to be a witness to one of the treatment procedures. It was an unforgettable experience which is also worthy of sharing with others. The witch doctor, an employee of the Trisuli hydroelectric project, was famous for his treatment to the bewitched. Therefore, the sufferers from distant places used to visit him. The patient, whom I had opportunity to watch, was a Newar from Bhaktapur who was behaving abnormally. People considered that he had been bewitched and they brought him to the witch doctor for the treatment.

In the evening, the witch doctor placed an indigenous egg, which the attendant fetched, in front of the patient. After chanting numerous mantras and some rituals, he broke the egg. To my astonishment there was no trace of yolk and albumen. Instead there was home made beer (*jand* in Nepali) with a characteristic odor and some grains of soaked rice and beans. It was amazing to watch beer coming out of the egg. The witch doctor interpreted that the patient had eaten beer and grains with a hex, and now he had taken this stuff out of the body so he could recover. He even told me that sometimes what they get out of an egg are organisms similar to a frog or a snake.

Even though the outcome of the treatment is not known, the way of treating a bewitched patient was fascinating. After becoming a practitioner of modern medicine, I wonder even today about the mechanism and efficacy of the procedure. Was it magic or supernatural treatment?

Manohar Pradhan

Landbruksskole i Nepal?

Vi er noen mennesker fra Nepal og Norge som har en felles ambisjon om å etablere en praktisk rettet bærekraftig landbruksskole i Nepal. Foreløpig er det tenkt å plassere skoler i Janagal, Banepa, Kavre, Lahan samt i Siraha i Tarai. Samlet har vi bred praktisk og teoretisk erfaring fra jordbruk, undervisning og internasjonalt arbeid. I Norge har vi god erfaring med mobile vinterlandsbruksskoler der det undervises når det er dvalesesong for dyrking av jorda.

Ser vi tilbake på utviklingen av norsk landbruk og norske bygder, var landbruksskolene av sentral betydning som demonstrasjonsbruk innen agronomi og skogbruk og som folkeopplysere innen produksjon, foredling og distribusjon.

Først var det velstående ungdom fra større gårder som benyttet seg av landbruksskolene. Raskt ble det også etablert skoler og tilrettelagt ordninger som muliggjorde undervisningstilbudene også for småbrukere og jordbruksarbeidere.

Det er ikke vanskelig hverken å identifisere behov - eller å finne dedikerte mennesker. Men vi har ikke klart å spore opp finansieringskilder som ser interesse i å prioritere en praktisk skole i landbruk, skogbruk og bygdeutvikling.

Vekker denne ambisjonen gjenklang hos en leser av *Hamro Patrika*, så hører jeg svært gjerne fra deg om gode idéer og forslag.

Med vennlig hilsen
Lars Chr. Lindstad
larsl@broadpark.no
Tlf. 934 01 430

What is going on - as seen from Norway

The revolt of the aristocrats

Why even privileged Yadavs are so very angry, by CK Lal

From Issue #360 (03 August 07 - 09 August 07) www.nepalitimes.com

Reprinted with the permission from Nepali Times.

Influential donors and lenders have long been involved in manufacturing knowledge in Nepal. Since 1996, sponsored scholarships have sought to identify the causes behind the insurgency. Later came possible remedies to counter leftwing radicalism.

Latent tensions between Bahun-Chhetri-Newar (BCN) elite and janajati aspirants has been minutely mapped. Donor support has been channelled for dalit consciousness, gender rights activism, identity politics, social inclusion, and the kamaiya struggle.

Yet, the Madhes Uprising last winter took everyone by surprise. The international community was asking who these madhesis were and why they were so angry. Magnus Hatlebakk of CMI, Norway, was one of the 'experts' asked to find an answer.

Hatlebakk has been studying the economics of the eastern tarai for nearly a decade. In the past, when he approached donor agencies for research funds, all he'd get was a polite hearing. Now he was asked to do something double-quick. The sense is clear in his rushed report. Hatlebakk also isn't too sure what he has stumbled upon. His researcher lingo is qualified with conditional qualifiers: it depends, may be, possibly.

Hatlebakk uses information from the Nepal Living Standard Survey to show that the farmers of the eastern tarai have the resources to continue with the political agitation. They have the time and inclination to pursue political goals and are unlikely to settle for any compromise they might consider unfavourable, he concludes. A year ago no one would have believed his pessimistic prognosis that the tarai conflict could be long drawn-out and intractable if not handled carefully, but today it sounds like conventional wisdom.

The study misses one major dynamic. Almost as an aside, Hatlebakk finds that the Yadav's landholding makes them one of the tarai's most influential population groups. Since the cost of agricultural labour is low and productivity is high in the eastern tarai, big farmers (pahadi bahuns and chhetris but also Yadavs) who own land worth, say, half-a-million rupees can afford to explore other avenues. That is why Yadavs dominate tarai politics.

Look at the names: Upendra Yadav heads the MJF and Sitanandan Raya is his political mentor. Rambaran Yadav is the second most prominent madhesi leader in the NC after Mahantha Thakur. Jai Krishna Goit leads the separatist JTMM. Matrika Yadav is the public face of Maoist madhesis. NC-D looks more inclusive for having Chitralekha Yadav but she has resigned this week. The UML is making amends for its weak madhesi policies by promoting the interim cabinet's Minister for General Administration Ramchandra Yadav even though he is a very junior party member. There are Rayas, Yadavs, and Goits among both rightist former panchas and the communists in the leftist alliance.

As is often the case with number-based findings, Hatlebakk can't comprehend the reasons why comfortably placed Yadavs are so enraged. The realisation and frustration that their social and political standing isn't commensurate with their economic status seems to have fuelled madhesi identity consciousness. Traditional clashes over scarce resources are now complicated with identity conflicts.

The sociology of identity conflict is much more complex than that of class contestation. When identity groups feel discriminated against and denied respect regardless of their economic status, violent conflict becomes inevitable. It could be easy for the state to deal with the Yadav aristocracy they have too much at stake to risk losing everything. But if the landless Chamars, Doms, Dusadhs, and Mushahars were mobilised for the madhesi 'cause', Hatlebakk's worst fears will begin to look optimistic.

Informasjon om Nepal fra Danmark

Dansk-Nepalesisk Selskab har i 16 år utgitt bladet *Nepal Vision*. Det sendes til alle medlemmer samt til personer i Danmark som på en eller annen måte er tilknyttet Nepal. For oss i Norge kan vi gå inn på foreningens flotte hjemmeside: www.nepal.dk

Roman om valgkamp i Nepal

Internet er en fantastisk kilde for å følge med i det som skjer i Nepal. På www.nepalnews.com, www.nepalitimes.com og andre nettsteder kan vi bli oppdatert fra dag til dag, og i ukeaviser og tidsskrifter kan vi lese utdypende kommentarer.

Også skjønnlitteratur kan gi oss innblikk i et lands samfunnsforhold. De siste årene er det heldigvis blitt utgitt novellesamlinger og romaner på engelsk av nepalesiske forfattere. Samrat Upadhyay var den første nepaleser som skrev en bok på engelsk og fikk den utgitt i Vesten, *Arresting God in Kathmandu* (2001). I 2003 utga han romanen *The Guru of Love*.

THE TUTOR OF HISTORY
MANJUSHREE THAPA

Manjushree Thapa bor i Kathmandu der hun arbeider for Martin Chautari, et senter for “public interest and advocacy”. Hun ha skrevet om Nepals politiske historie (*Forget Kathmandu*), en reiseskildring og har også oversatt nepalesisk litteratur. I 2001 debuterte hun som romanforfatter med *The Tutor of History* (Penguin Books India).

Romanen beskriver hva som skjer i en landsby i månedene før valget på medlemmer til nasjonalforsamlingen. Handlingen foregår i Khairani Tar i Tanahun distriktet. Både landsbyen og distriktet eksisterer i virkeligheten på hovedveien mellom Kathmandu og Pokhara. I forordet ber Manjushree Thapa om lokalbefolkningens forståelse for at hun har brukt deres område som bakteppe for fortellingen - innholdet er tross alt bare fiksjon. Romanen drives fram av hva som

skjer i en landsby som plutselig får hverdagen forandret mens valgkampen står på.

Den unge Rishi Parajuli har bodd 12 år i Kathmandu og livnært seg som privatlærer i historie. En dag tar han bussen til UMLs kontor i Kathmandu, og ikke lenge etter er han på vei til Khaireni Tar for å drive valgkamp for UML.

Binita er gift, men mannen har i mange år arbeidet i en av Gulfstatene for å legge seg opp penger. Mens hun venter på at mannen skal komme hjem igjen, driver Binita en kafe som raskt blir samlingsstedet for alle som er med i valgkampen. Hun skal håndtere både mennenes blick og familiens økonomi.

Gurung Om har arbeidet i Hong Kong og vender tilbake til Khaireni Tar med endel sparepenger. Etter å ha snakket lenge og vel med kona Asha bestemmer han seg for å bruke pengene til å starte Pure Hearts Boarding School. Gurung Om er idealisten.

Giridhar ble for mange år siden sparket som banksjef og har søkt trøst for den sosiale nedturen i alkoholen. Hans store sjanse for oppreisning kommer når han blir spurt om å lede den lokale avdelingen av the People's Party. Det går naturligvis ikke så bra når depresjonen og alkoholen atter får overtaket.

Nayan Raj er landsbyens egen sønn som reiste til Kathmandu og ble stor filmstjerne. En dag går det rykter om at han vil komme tilbake til Khaireni Tar for å stille som distriktets kandidat for Congress Party. Når han ganske riktig dukker opp i hjembyen blir det store spørsmålet om partiet kan vinne fordi han er en kjendis eller faktisk står for noe politisk. Giridhar mener at Nayan er en sjarlatan.

Chiranjibi er bygningsentreprenøren med nese for en god handel. Han griper sjansen til å tjene gode penger på å leie ut et hus til People's Party.

Rundt disse personene utvikler historien seg i en landsby og et distrikt der tradisjoner møter den nye tid. Romanen tar opp kvinnen og de unges stilling, valgkampens innhold av korrupsjon og idealisme, og iveren etter å tjene penger når sjansen byr seg. Samtidig gir romanen et innblikk i det politiske spillet og de politiske motsetningene i Nepal. I så måte er den forbløffende aktuell.

Jeg kjøpte boken i Kathmandu, men den kan kanskje skaffes fra Amazon. Den er vel verdt forsøket.

Marit Bakke

Peace hiccup

Editorial, Nepali Times

From #367 (21 September 07 - 27 September 07) www.nepalitimes.com

Reprinted with the permission from Nepali Times.

The Maoist move on Tuesday to quit government did not come as a surprise. But it did come as a disappointment. It reflected growing tension between the Maoists and the seven parties alliance, strains within the Maoists between the moderate leadership and hardliners and the fear of the ex-guerrillas that they would be sidelined in November elections.

The Maoist chairman is finding it difficult to be both: Pushpa Kamal Dahal a statesman from a mainstream political party and Prachanda the leader of a rebel group who want to finish the revolution. Prime Minister Girija Koirala and Dahal failed to agree on the Maoists' two main demands: declaration of a republic before elections and holding the polls through full proportional representation. But the real bottom line is that the Maoists fear they won't fare all that well in polls and want to either postpone the polls or scuttle it altogether. In this, they have common purpose with the royalists.

By quitting the government, Dahal has taken a clever risk and tried to kill three birds with one stone: outflank ethnic groups that have recently become even more radical than his party, appeased hardliners within his own party, and tried to play the role of the opposition in the run-up to November. The Maoists will try to project themselves as a force for change in contrast to the traditional parties, which are seen to be status quoists and reap an anti-incumbency effect. All this now seems to be an elaborate ruse to postpone elections to next year at which time the Maoists probably feel they will be better prepared. But even this is doubtful.

Dahal may understand it, but hotheads in his party don't: the main reason they don't have support from the people is because of the continued highhandedness of the YCL & Co. A dogmatic party that doesn't care about public opinion and believes its own slogans will never do well in free voting.

The hope now is on behind-the-scenes negotiations to forge a compromise so that the first meeting of the constituent assembly will declare Nepal a republic.

There is still the likelihood of a rapprochement because neither Dahal nor Koirala wants to be seen as a spoiler of the peace process, and both have more serious issues like the madhes that they need to grapple with. Besides, both agree on most things and the only debate is about sequencing: whether we should go republic before or after elections.

Nepal's peace process is not in jeopardy, and the Maoists are not about to go back to war. But it shows just how difficult it is for Dahal to straddle his dual avatar of revolutionary and statesman.

Cartoonist: Naren Basnet

“I asked you to list our achievements and you are coming nearly after a month and saying that you could not find any!”

Litteratur om politikk i Nepal

Terror i konfliktområder

I *Dagsavisen* den 13. juli 2007 skrev Erik R. Selmer om en ny bok fra University of Pennsylvania Press: "Terror, Insurgency and the State. Ending Protracted Conflicts," redigert av Marianne Heiberg og Brendan O'Leary.

Boken er resultatet av et internasjonalt prosjekt om hvordan man kan finne gode strategier for å redusere vold og løse geriljakriger eller langvarige opprør som ofte er blitt kalt terrorisme. Boken tar for seg 12 kjente opprørs-bevegelser og organisasjoner. Harald Olav Skar, forsker ved Norsk utenrikspolitisk institutt (NUPI), har skrevet om maoistbevegelsen i Nepal.

Maoistenes strategiske valg mot fredsavtalen

Ved Senter for fredsstudier, Universitetet i Tromsø har Stian Bragtvedt skrevet en Master oppgave om maoistene i Nepal: "Strategic Firmness - Tactical Flexibility. Why Did the Communist Party of Nepal (Maoists) Decide to Join the Peace process?"

Som så mange andre utlendinger som har skrevet om Nepal ble Bragtvedt inspirert av en trekkingtur for noen år siden. I 2006 vendte han tilbake til Nepal for å samle materiale til oppgaven. Målet var å få en forståelse av hvorfor maoistene valgte å bli en del av fredsprosessen som endte med fredsavtalen den 21. november 2006. Oppgaven gir en detaljert beskrivelse av maoistenes overveielser og valg i perioden 1990-2006. Konklusjonen er at maoistene i alle år har holdt fast ved en strategi som i siste instans kan avskaffe den føydale samfunnstrukturen, især representert ved monarkiet, men at man på veien må være taktisk fleksibel. Hvis noen ønsker å ta kontakt er Stian Bragtvedts e-post: stian81@gmail.com.

Sosial eksklusjon, demokratisk inkludering og opprøret i Nepal (Social exclusion, democratic inclusion and the insurgency in Nepal)

Dette er tittelen på et forskningsprosjekt der Chr. Michelsens Institutt (CMI) i Bergen samarbeider med forskere ved Tribhuvan University i Kathmandu. Blant de norske forskerne er Magnus Hatlebakk som i august ble omtalt i en artikkel i *Nepali Times* (se side 8-9 i dette nummer av HP). I begynnelsen av september deltok en av de nepalesiske forskerne, professor Chaitanya Mishra, på et seminar i Bergen. Han snakket om de store politiske omveltningene som Nepal står overfor. Både beskrivelsen av hele prosjektet og professor Mishras innlegg "Political Transition in Nepal" kan lastes ned fra CMIs hjemmeside: www.cmi.no.

Marit Bakke

Journalistutdannelse i Nepal

Avdeling for journalistikk, bibliotek- og informasjonsfag (JBI) ved Høgskolen i Oslo skal bidra til å styrke journalistutdannelsen i Nepal og også i Pakistan og Bangladesh. I begynnelsen av 2007 besøkte studieleder Thore A. Roksvold, avdelingsdirektør Trine S. Mathiesen og internasjonal koordinator Robert W. Vaagan disse tre landene for å planlegge samarbeide innenfor journalistikk, fotojournalistikk og medier og kommunikasjon. Besøket resulterte blant annet i to avtaler som tar sikte på forsker- og studentutvekslinger.

I Pakistan og Bangladesh ble det undertegnet et Memorandum of Understanding. I Nepal skjer samarbeidet med College of Journalism and Mass Communication (CJMC) i Kathmandu. Grunnleggeren og lederen av CJMC er Dr. Manju Mishra. I november 2006 besøkte hun Norge med finansiering fra Fredskorpset. Det ble da undertegnet et Letter of Intent mellom CJMC og Høgskolen i Oslo. Planen er å etablere en regional Master utdanning i Bangladesh med studenter fra Pakistan, Nepal og Bangladesh. I Nepal skal studentene være tilknyttet CJMC. En del av undervisningen vil foregå via internett, men studentene vil også oppholde seg i perioder i Bangladesh. Planen er å ta opp de første studentene i august 2008.

CJMC ble etablert i 2001 og arbeider nå for å bli eget universitet. Foreløpig er CJMC affiliert med Purbanchal University, og har nylig fått lisens til å starte nærkringkasting på FM-båndet i Katmandu-dalen. Den føyer seg dermed inn i rekken av de mange lokalradioene som er kommet etter at Radio Sagarmatha fikk den først lisensen som uavhengig lokalradio i 1997. På den tiden støttet det danske DANIDA et prosjekt for å utdanne journalister i Nepal.

Norges hoved-satsningsområder i Nepal er kraftforsyning, grunnutdanning og "good governance". Norges ambassadør i Nepal Tore Toreng fortalte utsendingene fra Høgskolen at det kunne være rom for NORAD-støtte til medieprosjekter som bidrar til disse feltene. Det vil fremover kunne være aktuelt for JBI å støtte CJMC med for eksempel å bygge opp et mediebibliotek.

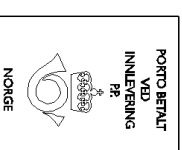
Marit Bakke

MARIT BAKKE

Journalist i Radio Sagarmatha.

B

«Hamro Patrika»
Norge-Nepal foreningen
c/o Nayan Malla
Maridalsvn 6A
0178 Oslo

MEDLEMSKONTINGENT:
Enkeltmedlem kr 125,-
Familie kr 175,-
Organisasjon kr 300,-
Kontonummer: 6011 06 71221

Norge- Nepal foreningen vil gjerne gi medlemmene informasjon om møter og arrangementer så raskt som mulig. Dette kan bl.a. skje gjennom e-post. Vi oppfordrer alle til å send sin e-post adresse til: nayanmalla@hotmail.com

Norge - Nepal foreningen

www.norge-nepal.no